

T.C.
İSLAHİYE KAYMAKAMLIĞI
Farabi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Müdürlüğü

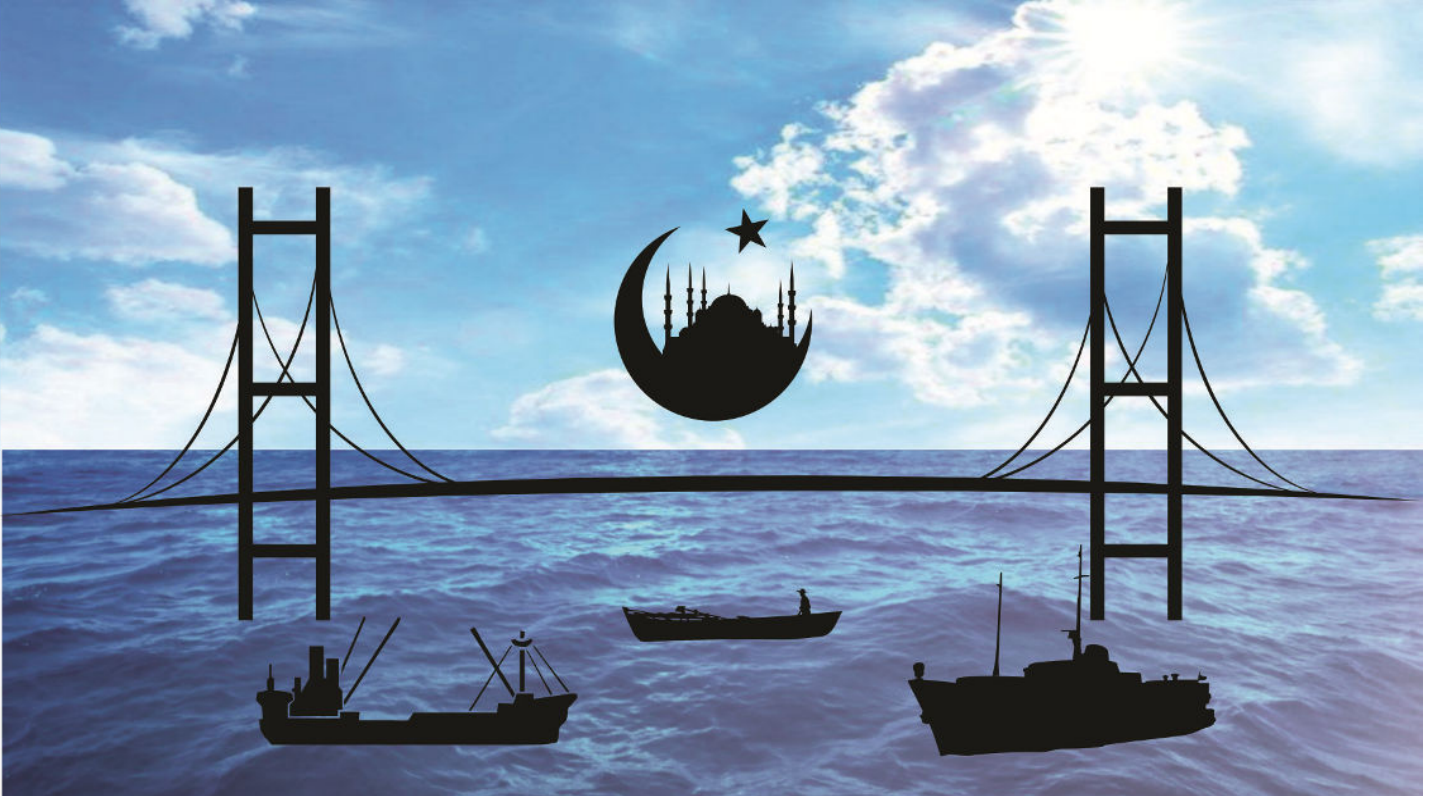

1453

İSTANBUL FATİHİ

Tiyatro Eseri

Oyun Kahramanları: II. Mehmet (Çocuk), II. Mehmet (Genç Fatih), Padişah(Fatih'in Babası – II.M), Molla Gürhanî , Ak Şemsettin, Haberci, Elçi, Yazıcı, Vezir, Sunucu

İSTANBUL FATİHİ

I. PERDE - I. SAHNE

(Sahnedeki padişah(II. Murad) tahtında oturmaktadır. Çocuk (II. Mehmet) babasına doğru ağlayarak koşar.)

Çocuk- Baba, baba sen padişah değil misin?

Padişah- Elbette padişahım oğlum, niçin ağlıyorsun?

Çocuk- Baba, öğretmen beni dövdü.

Padişah- Benim biricik cihangirimi, şehzademi nasıl dövermiş? Yarın gider, o hocaya haddini bildiririm.

(Çocuk, babasına sarılır.)

Çocuk- Sağ ol, baba ! (Çocuk sevinçle sahneden çıkar.)

Padişah- Haberciyi çağırın! (Haberci koşarak gelir, eğilir ve selam verir.)

Haberci-Emrinize hazırım kıymetli padişahım.

Padişah-Mehmet'in hocasının yanına git ,yarın dersine geleceğimi söyle.Bana sıradan bir vatandaşmışım gibi davranmasını emrettiğimi bildir.

Haberci-Başım üstüne efendim.(Çekilir.)

PERDE I - II. SAHNE

(Hoca ,öğrencilere ders anlatmaktadır.Beş öğrenci yerde oturmaktadır.)

Hoca-Osman Bey ,bu savaşta ... (İçeri padişah ve iki muhafız girer.Padişah haşmetle yürür.)

Padişah-Sanırım kendimi tanıtmama gerek yok .Sen biricik cihangirimi nasıl döversin?

(Hoca ,kaşlarını çatar,değneğini kaldırır, padişahın omzuna indirir.)

Hoca-İşte,böyle döverim.Zaten bugün kimseyi dövmemiştim .Yürü hadi çıkın okulumdan.

(Padişah ve muhafızları kaçır.O sırada sınıfta olan çocuk (II.Mehmet) şaşkınlıktan donakalmıştır .)

I. PERDE -III. SAHNE

(Sahnedede , Padişah (II. Murad) tahtında oturmaktadır .Çocuk babasına doğru koşar.)

Padişah- Ya! Gördün mü oğlum, demek ki hocan padişahtan bile üstünmüş. Beni bile dövdi.Benim gücüm hocama yetmez.Hocalarının sözünü dinlemek zorundasın.

Çocuk - Evet baba . Demek ki hocalarımız padişahtan bile güçlü. Öyleyse, onları çok iyi dinleyeceğim. Anlattıkları derslerin hepsini öğreneceğim.(Padişah ve çocuk sahneden çıkar.)

II. PERDE — I. SAHNE

Padişah— Hoca Efendi, burada kal, gitme. Mehmet'imi eğit, sarayın tüm nimetlerinden faydalan.

Hoca— Başkalarına yol gösterecek olanlar her gece, her zenginliğe veda etmeli, üzerlerindeki giysiden başka bir şeyleri olmamalı, ertesi günün yiyeceğini bile taşımamalıdır.

Padişah— İyi de bu şekilde nasıl yaşayabilirsin?

Hoca— Halk benim gibi alimleri her gün besler.

Padişah— Halk günün birinde alimleri beslemekten bıkmaz mı?

Hoca— Şayet, dünyada bir alime yiyecek verecek tek kişi kalmamışsa, o zaman dünya alimlere layık değil demektir ve gitmelerinin zamanıdır.

Padişah— Dünyayı alimlerden mahrum bırakmamak gerekir. Hele Mehmet'imi senin gibi bir alimden mahrum etme. Çünkü İstanbul'u fethedip tahtımı ona bırakacağım. Onu korumak için, iyi bir donanıma sahip olması gerekiyor.

Hoca— Allah'ın yardımıyla hükümdarımızın tüm istekleri gerçekleşsin. Lakin, affınıza sığınarak, İstanbul'u fethedemeyeceğinizi tahmin ettiğimi söylemek istiyorum.

Padişah— Peki kim, peygamberimizin "İstanbul'u fetheden ne şanlı komutandır." dediği? (Hoca dışarıda oynayan Mehmet'i gösterir.)

Hoca — İşte, bu çocuk.

PERDE III — I. SAHNE

(Sehpada, yerde minderlerin üzerinde Mehmet ve hocası ile (Ak Şemsettin) ders çalışmaktadır.)

Hoca(Ak Şemsettin)— İskender'in orduya çağrıldığı yılda, Makedonya ordusuyla Yunan şehir devletleri arasındaki çatışma zirveye çıkmıştı.

[Bu esnada Mehmet elinde bir kalem (not almaktadır) vardır. Babası gelip kalemi elinden alır.]

Padişah— Bazı zamanlar olur ki Mehmet kendini elinde bir silahla buluverirsin. Soğuk, keskin, vaat edici bir yol çizmiştir. Her padişah kaderin ışığına karşı tek başınadır. İçindeki ışıktan başka tek bir fenerin olmadan, ayırt etmen ve seçimini yapman gerek. İmparatorluğumuz için, peygamberimizin sözü için İstanbul'u fethetmelisin.

Hoca— Gece üçte Mehmet beni uyandırdı. Mutlaka bana bir iftira atıldı diye düşündüm. Oysaki Mehmet İstanbul'un fethi için plan yaparken beni yardım etmem için uyandırmış. Mehmet'in azmini, gücünü görebiliyorum, kıymetli padişahım.

Mehmet- Sözlerim kan dökmeyecek, ellerim öldürmeyi sevmeyecek ama İstanbul'u fethedeceğim, güzelliğin girmesi gereken birçok toprak gibi.

Padişah- O zaman ismin yüzyıllar boyu insanlar tarafından saygıyla anılacak, belki de dünyanın ışıkları sönene kadar. Biliyorum oğlum, sen doğalı çok olmadı. Ama bir İstanbul Fatih'i için doğalı çok oldu. Tahtımı sana bırakıyorum. Ülkeni, hakkını, güzellikle, iyilikle aydınlat. Her adımının milyonlarca insanın adımlarını etkileyeceğini bilerek at.

Mehmet- Halkım ve ülkem için yaşayacağım. Adımlarımı yüzyıllar sonrası kuşakları etkileyeceğini bilerek atacağım. Sana ve öğretmenlerime layık bir evlat olmaya çalışacağım.

Padişah- Padişahlığın kutlu olsun oğlum. Allah, halkımıza seni bağışlasın.

PERDE — IV

(Mehmet, tahtında oturmaktadır. Koşarak haberci gelir.)

Haberci— Padişahım, padişahım! Haçlı ordusu ülkeye üç koldan ilerliyor. Emirlerinizi bekliyoruz Efendim .

Padişah Mehmet— Çocukluğumdan faydalanmak istiyorlar. Savaşta tecrübeli olmamamı fırsat biliyorlar. Çabuk yazıcıyı çağırın.

Yazıcı— Emrinize hazırım padişahım.

Padişah— Yaz! "Saygıdeğer babama: Eğer padişahsan, ülkenin başına geç. Yok değilim diyorsan, eğer ben padişahsam, emrediyorum, ordunun başına geç."

(Odadaki yazıcı ve haberci şaşırır.)

PERDE — V

(II. Mehmet, Ak Şemsettin, Vezir, iki devlet görevlisi bir halının etrafında durmaktadırlar.)

II. Mehmet — Tahta, ilk kez çıktığım günden bu yana çok zaman geçti. Değerli Hocam Ak Şemsettin'le birlikte çok yol aldık. İskender'in, Sezar'ın hayatını hatmettik. Adem'le Havva'dan bu yana gelmiş geçmiş bütün bilginlerin, büyük adamların düşüncelerini okuduk. 21 yaşımdayım, ikinci kez tahta çıktım. Hocamın aydınlattığı yolda dörtnala koşacağım. Doğu Roma İmparatorluğu'nu tarihe gömeceğim. Şimdi sizlere bir sorum olacak.(Elindeki kırmızı elmayı halının ortasına koyar ve sorar:) Bu halıya basmadan elmayı alabilir misiniz? (Oradakiler, elini elmaya uzatmaya çalışır fakat bir türlü alamazlar.)

II. Mehmet— (Halının ucunu kaldırır ve elma yuvarlanarak avucunun içine gelir.) İşte böyle alacağız elmayı, Avrupa topraklarına hiç basmadan. (Oradakiler şaşırırlar.) Rumeli Hisar'ını yaptırmaya başlayalım. Edirne'de benzeri görülmemiş büyüklükte toplar dökülsün. İstanbul'u fethedeceğiz!

PERDE— VI

(Mehmet, tahtında oturmaktadır. Haberci içeriye girer.)

Haberci— Akkoyunlu'ların elçisi geldi. Kıymetli padişahım. Kabulünüzü bekliyorlar.

Mehmet— Çağırın gelsin.

Haberci— (Selam verir.) Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan'ın selamını getirdim, kıymetli padişahım. Bir de mesajı var. (Elini heybesine atar, mısırları avuç avuç yere saçar.) " İşte, biz bu kadar çoğuz, bizimle sayın hükümdarımız baş edebilir mi?" demiştir.

(Mehmet, haberciye el işaretiyle çağırır, haberci eğilir, Mehmet habercinin kulağına fısıldar. Haberci hızla dışarı çıkar. Elinde birkaç tavukla geri döner. Tavukları mısır tanelerinin üzerine bırakır.)

Mehmet— Hükümdarımıza de ki : İşte biz de buyuz. Gördünüz mü ? Bir tek mısır tanesi bile kalmadı. (Elçi şaşkınlık ve korkuyla sahneyi terk eder.)

PERDE — VII

Vezir— Bugün 6 Nisan 1453. Kuşatma başladı. İnşallah, bu sefer İstanbul, Osmanlı'nın olur. Zafer bizim olana dek savaşağız kıymetli padişahım!

Padişah Mehmet— Eğer direnmezlerse, burunları bile kanamadan güzel bir yönetimle yönetilecekler. Kızaklar döşetin, gemileri karadan Haliç'e indirin. İstanbul teslim olduğunda, halktan bir kişinin bile canı yanmamalı. Git, emirlerimi ilet. Allah yüzümüzü kara çıkarmasın.

Vezir— İnşallah, kıymetli padişahım. Bizim için de, İstanbul halkı için de hayırlı olan budur.(Sahnedeki çıkar)

PERDE — VIII

(Padişah Mehmet tahtında oturmaktadır. Yanında Ak Şemsettin vardır.)

Padişah Mehmet— (Ak Şemsettin'e döner.)(Diğer devlet görevlilerine bakarak:) Bu pire hürmetim sonsuzdur. Yanında heyecanlı ellerim titrer. (Ak Şemsettin'e döner:) Allah bize fethi nasip edecek mi kıymetli pirim?

Ak Şemsettin — Allah'ın izniyle bu minik hisarı değil, kâinatı fethedersiniz.

Padişah Mehmet— Bana maneviyat yolunda kesin bir cevap veriniz.

(Ak Şemsettin haritayı parmağıyla gösterir.)

Ak Şemsettin— Yarın şafak sökerken bu noktadan hisara hücum edilecek olursa, Allah'ın izniyle fethi kapı açılır. Ezan sesiyle beraber surların içine girer ve sabah namazımızı kılarız.

(Perde kapanır.)

PERDE— IX

(Padişah Mehmet, Vezir odadadır. Hoca içeri girer.)

(Mehmet, ayağa fırlar:) — Hocam, hoş geldiniz. (Elini öper.) Ben küçük bir çocukken sarayın nimetlerini elinizin tersiyle itip insanları aydınlatmak uğruna bir yolculuğa çıkmışsınız.

Hoca— Evet, şimdi döndüm. Hünkarım, fetih size nasip olacaktır inşallah! Kefeni boynunuza sarıp geldik. Sonuna kadar savaşağız. (İçeri haberci girer.)

Haberci—(Padişahı selamlar.) Haliç'e giremiyoruz. Donanmalar kuvvetli. Surlar sağlamlaştırılmış. Hendekler derinleştirilmiş. Bizanslılar kendilerine yıllarca yetebilecek su ve yiyecek depolamışlar.

Mehmet— Haliç'e girilmeden İstanbul'un alınamayacağını biliyorum. Zincirlerle kaplı Haliç'e giremediğimize göre gemileri karadan yürütüp Haliç'e indirmeliyiz.

Vezir— Efendim, bu mümkün değil.

Mehmet (Adeta kükreyerek) — Biz peygamber müjdesini gerçekleştirmeye geldik. İmkansızı başaracağız. Çalışın, çalıştırın. Kızakları hazırlayın. Her çalışmayı gizli tutun.

Mehmet— Yazıcıyı çağırın!

Yazıcı— Buyurun, hünkârım.

Mehmet— Yaz. " Bizans İmparatoru'na: Şehri kayıtsız şartsız teslim edin. Karşı koymazsanız burnunuz bile kanamayacaktır. Herkes istediği yere göçmeye serbesttir. Dinimce, bu şehri almam gerekiyor. Peygamberimizin müjdesini gerçekleştirmem gerekiyor."

PERDE — X

(Mehmet, ayaktadır. Haberci girer:)

Haberci— İmparator'un mesajını getirdim hünkârım.

Mehmet— Oku.

Haberci— "Osmanlının Kıymetli Padişahına: Benim dinim de Hristiyanlığın kalbi sayılan bu şehri terk etmememi emreder. Kendinizi ateşe atmayınız." (Der ve padişaha bakar.)

Mehmet— (Güler.) Söyleyin ona; "Biz ateşi seven bir milletiz." (Veziri çağırır.)

(Vezir, selam verip içeri girer.)

Vezir— Emredin hükümdarım.

Mehmet— Yeni bir gülle kullanmamız gerekiyor. Düz gülleler işe yaramıyor. Yaptığım çalışmalara göre güllenin bir müddet havalandıktan sonra kavislenerek yere düşen bir şeklini elde ettim. (Kâğıtları vezirin eline tutuşturur.) Bu bilgiler ışığında yeni gülleler dökün.

Vezir— Emredersiniz hünkârım.

PERDE - XI

(Padişah Mehmet, askerlerle konuşma yapmaktadır.)

Padişah Mehmet- Hepiniz büyük fedakârlıklar gösterdiniz. Ama daha fazlasını istiyoruz. İmkânsızı gerçekleştirin. Peygamberimizin müjdesi yanında imkânsız sözcüğü geçebilir mi? Gün gayret günüdür, ne duruyorsunuz? (Mehmet, kılıcını sallar, önden gider, askerler arkalarından "Allah Allah" diyerek hücum eder. Sahneden çıkarlar.)

(Ulubatlı Hasan, elinde bayrakla burçların üstüne çıkar, bayrağı burçlara diker. Şöyle der:)

- Allah'ım bu sancağı buradan indirme: (Dedikten sonra burçların üzerinde şehit olur. Bir müzik girer.)

PERDE - XII

(Fatih, hocalar, devlet görevlileri İstanbul'a girer.)

Fatih- Aciz, fakir kulun Mehmet'e bu günleri gösterdiğin için şükürler olsun Yarabbim!

(Adamlarına döner.) Rum halkına iyi davranın. Dinimiz "teslim olmuş düşmana eziyet etmeyiniz" diye buyurmuştur. (Bunu duyan halk, Mehmet'e çiçekler getirip verir. Mehmet, çocukların başını okşar. Yoldaki yaşlı bir kadın Mehmet'e bir tas ayran verir.)

Mehmet- Sağ olasın (Der ve ayranı içer.) Çok güzeldi ama içindeki samanlar bir yudumda içmemi engelledi. (Yaşlı kadın, büyük bir sevgiyle bakarak:)

Yaşlı Kadın- Bilerek koydum samanı. Padişahımız, soğuk ayranı bir yudumda içip de hasta olmayasınız diye.

(Mehmet, askerlere ve halka döner.)

Mehmet- Halka, zulüm yapmayın. Rum Ortodoks'u bir Patrik seçsin. Herkes dilinde ve dininde serbesttir. Doğu Hristiyanlarını Batı Hristiyanlarından koruyacağım. Benim yönetimim altındakilere kimse zarar veremez. Adalet karşısında hepimiz eşit haklara sahibiz. (Bir Hristiyan din adamına dönerek:) Sen, hırsızlık, haksızlık yaparsan kolun kesilir. Ben yaparsam benim kolum kesilir. Size özgürlük, eşitlik veriyorum. Osmanlı Devleti'nin bir ayağı Avrupa bir ayağı Anadolu, başı ise İstanbul'dur. Biz başımıza zarar vermeyiz. Korkmayınız. (Halk Mehmet'i alkışlar. Mehmet, yanındaki Hoca ve Ak Şemsettin'i gösterir:)

—Beni değil, beni bu şekilde adaletli, azimli, merhametli yetiştiren hocalarımı alkışlayın.

(Halk, alkışlar. Her tarafa gül yaprakları saçar.)

(Sahneye sunucu girer.)

-Ve böylece bir çağ kapandı. Yeni bir çağ açıldı. Avrupa'da yeniden doğuş, Rönesans hareketi başlamış, karanlık Orta Çağ aydınlanmış, Yeni Çağ başlamıştır. Sultan Mehmet "Fatih" unvanını almıştır. Birçok Avrupalı tarihçi Fatih'i "Avrupa'yı ve Asya'yı birleştirerek, Mitolojik İmparator olarak ilan etmiştir. Kimselere söylemediği, ' gerçekleştiremezsem gözüm açık gider' dediği planını, fethini gerçekleştirmek için çıktığı seferde amansız bir hastalık, onu bedeninden ayırmıştır. İlk portresini çizdiren padişahımız; ilk "Hummara" adlı gülleyi döktüren mucidimiz; bir Hristiyan'a haksızlık yaptığı için adalet yerini bulsun diye, kolunun kesilmesini kabul eden padişahımız; yolda, yaşlı bir kadının elinden samanlı ayranı büyük bir minnettarlıkla içen alçak gönüllü padişahımız; İstanbul Fatihimiz, hepimize örnek olması gereken kişiliğiyle capcanlı, içimizde yaşamaktadır.

Hepinize seyrettiğiniz için, Fatih'i andığımız için teşekkür ediyoruz.

